Śp. ks. Gerard Gromowski

12 października, gdy rozpoczynały się uroczystości maryjne w Fatimie, odszedł do Domu Ojca i naszej ukochanej Matki ks. prał. Gerard Gromowski. W godzinach wieczornych mogłem więc ofiarować Mszę św. podczas centralnych uroczystości w Fatimie w intencji drogiego nam kapłana rozmiłowanego w różańcu. Ks. Gerard urodził się 20 grudnia 1941 roku, święcenia kapłańskie przyjął w Pelplinie 20 maja 1967 roku. Życie kapłańskie ks. Gerarda naznaczone było w sposób szczególny duchowością maryjną od jego pierwszej posługi wikariuszowskiej w sanktuarium maryjnym w Piasecznie. Jako neoprezbiter pojechał w zastępstwie proboszcza na historyczny, bo pierwszy, zjazd kustoszy sanktuariów maryjnych w 1967 roku, gdzie jako najmłodszy z księży został wybrany na sekretarza Zjazdu. Zajął miejsce obok przewodniczącego Zjazdu kard. Karola Wojtyły. Rok później 8 września 1968 roku pomagał w przygotowaniu koronacji figury Matki Bożej w Piasecznie. Po raz drugi był przy kard. Karolu Wojtyle, który w zastępstwie Prymasa Tysiąclecia koronował figurę Matki Bożej. Zdjęcie z tej uroczystości towarzyszyło mu jako wyjątkowa pamiątka do końca życia.

Na jubileuszowym pięćdziesiątym zjeździe kustoszy sanktuariów maryjnych w 2017 roku został szczególnie uhonorowany, jako najstarszy czynny członek tego zgromadzenia.

W 1989 roku został proboszczem w Lisewie, gdzie doprowadził do koronacji obrazu Matki Bożej Śnieżnej 7 października 2003 r. Owocem tej koronacji stała się „afiliacja" 17 czerwca 2014 roku lisewskiej świątyni do sanktuarium Matki Bożej Śnieżnej w Rzymie. Oznacza to możliwość uzyskiwania przez pielgrzymów tych samych łask, o które proszą nawiedzając bazylikę rzymską. Odtąd sanktuarium lisewskie jest centralnym sanktuarium różańcowym w naszej diecezji.

Będąc od 1992 roku diecezjalnym moderatorem Żywego Różańca zorganizował aż 48 diecezjalnych pielgrzymek różańcowych. Szczególnym rysem duszpasterskim ks. Gerarda był jego talent muzyczny. Na każdy zjazd komponował nowe pieśni.

Błogosławieństwo koron dla obrazu w Lisewie

Jako moderator Żywego Różańca podejmował szereg inicjatyw o zasięgu ogólnodiecezjalnym. Członkowie Żywego Różańca jako pierwsi włączyli się do Towarzystwa Przyjaciół Seminarium Duchownego, które było ponadto wspierane materialnie podczas wszystkich pielgrzymek Żywego Różańca. Organizował wsparcie modlitewne dla prac Synodu Diecezjalnego, przed przyjazdem Ojca Świętego do Torunia oraz przed diecezjalnym kongresem misyjnym. W Roku Jubileuszowym 2000 przeprowadził pierwszy Diecezjalny Kongres Różańcowy, który zaowocował inicjatywą „Wędrującego Różańca". W roku jubileuszu 100-lecia objawień w Fatimie zorganizował peregrynację figury Matki Bożej Fatimskiej we wszystkich dekanatach naszej diecezji.

W Nowym Mieście Lub.

Promował ogólnopolski miesięcznik „Różaniec" wydawany przez siostry loretanki oraz włączył się czynnie w budowę ogólnopolskiego Stowarzyszenia „Żywy Różaniec", w którym pełnił funkcję członka Zarządu.

Moja osobista współpraca z ks. Gerardem rozpoczęła się w październiku 1996 roku, kiedy ukazał się pierwszy numer „Zwiastuna Różańcowego", który dociera do członków Żywego Różańca w większości parafii w naszej diecezji.

ks. Wacław Dokurno

Wezwanie z Fatimy do modlitwy

13 lipca 1917 roku Matka Boża prosiła także nas za pośrednictwem Łucji, Hiacynty i Franciszka:

„Widzieliście piekło, do którego idą dusze biednych grzeszników. Żeby je ratować, Bóg chce rozpowszechnić na świecie nabożeństwo do mego Niepokalanego Serca. Jeżeli się zrobi to, co wam powiem, wielu przed piekłem zostanie uratowanych i nastanie pokój na świecie. Wojna zbliża się ku końcowi. Ale jeżeli ludzie nie przestaną obrażać Boga, to w czasie pontyfikatu Piusa Xl rozpocznie się druga wojna, gorsza. [...]

Aby temu zapobiec, przybędę, aby prosić o poświęcenie Rosji memu Niepokalanemu Sercu i o Komunię św. wynagradzającą w pierwsze soboty. Jeżeli moje życzenia zostaną spełnione, Rosja nawróci się i zapanuje pokój, jeżeli nie, bezbożna propaganda rozszerzy swe błędne nauki po świecie, wywołując wojny i prześladowanie Kościoła, dobrzy będą męczeni, a Ojciec Święty będzie musiał wiele wycierpieć. Różne narody zginą. Na koniec jednak moje Niepokalane Serce zatriumfuje. Ojciec Święty poświęci mi Rosję, która się nawróci i przez pewien czas zapanuje pokój na świecie. [...]

Kiedy odmawiacie różaniec, mówcie po każdej tajemnicy: *O mój Jezu, przebacz nam nasze grzechy, zachowaj nas od ognia piekielnego, zaprowadź wszystkie dusze do nieba, a szczególnie te, które najbardziej potrzebują Twojego miłosierdzia*".